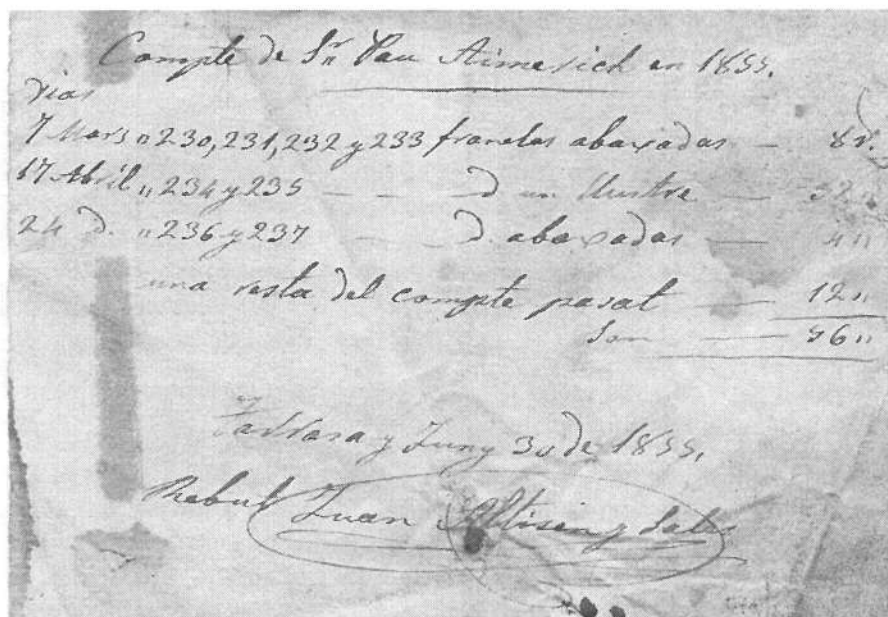


EL COL·LECCIONISME DE TEMÀTICA TERRASSENCA (133)

TÈXTIL (47). ELS ALTISEN (1)

Fins el present hem estudiat la trajectòria industrial de famílies vinculades a la indústria tèxtil dels sectors de teixits, filatura i gènere de punt. Avui entrarem per primera vegada en un sector tèxtil nou: el dels acabats més conegut popularment com el ram de l'aigua, encara que el cas concret que tractem avui: els Altisen, van tenir també, com veurem, una participació important en el sector dels teixits



Factura manuscrita de Joan Altisen Salas de 1855

Per trobar els inicis industrials dels Altisen haurem de recular fins el 1851, quan Joan Altisen i Salas estableix amb una tondosa una petita indústria d'acabats. Joan Altisen era fill d'un humil matrimoni format per Tomàs Altisen (1791-1873) peó de la construcció i Josepa Salas i Jordana (1796-1890) jornalera de fàbrica, natural de Vilagrassa. La màquina la instal·la al principi en el carrer de la Rasa fins que en inaugurar el Vapor Llätzer, Ullés i Cia. (Vapor Gran), és un dels primers en traslladar-s'hi.

Joan Altisen instal·la tot seguit una altra tondosa i el 1859 una tercera màquina de tondosar. Aquesta última ampliació coincideix amb la incorporació com a soci en el negoci del seu germà Jaume, que era deu anys més jove que

ell. La societat que formen els germans Joan i Jaume Altisen es titula **Altisen Germans**.

Els contractes del Vapor Gran amb els seus llogaters tenien dues parts. D'una banda es pagava un preu per l'espai llogat, un tant per metre quadrat i per l'altra, com que no era possible de mesurar amb comptador l'energia consumida, es pagava un preu fix per cada tipus de màquina que es connectava a l'embarat. Així, per exemple, el 1872, Altisen Germans pagava 912 rals per l'ocupació de 3100 pams quadrats a raó de 16 maravedís el pam, i per una perxa, una tondosa longitudinal i un raspall pagava respectivament 3.300, 2.400 i 1.000 rals. En total 7.612 rals anuals.

Quan l'octubre de 1873 es crea l'Institut Industrial els dos germans Altisen en nom de Altisen Germans figuren entre el grup de fundadors que signen l'escriptura de constitució de l'entitat. Aquell any Altisen Germans era una petita indústria que donava feina a 4 homes i a 4 nens.

L'any següent, és a dir el 1874, per motius que no hem pogut esbrinar, el fundador de la indústria Joan Altisen es separa de la societat Altisen Germans que es dissol i el seu germà Jaume queda com a únic titular de l'empresa. Aquest dona aleshores una empenta a la indústria i el 1879, cinc anys després de fer-se'n càrrec, la maquinària havia augmentat sensiblement. Disposa de dues perxes, dues tondoses transversals, una tondosa longitudinal i un raspall i paga al Vapor Llätzer, Ullés i Cia. 13.014 rals pel lloguer de local i força.

El vint d'abril de 1886 mor a 65 anys, com ja hem dit retirat de l'empresa, Joan Altisen Salas fundador del negoci.

Jaume Altisen segueix de titular únic al front de la indústria fins el 23 de març de 1892 que, ja amb una avançada edat, decideix constituir una societat amb Claudi Altisen Font -fill gran del seu matrimoni amb Joaquina Font i Alavedra- i amb Josep Casanovas i Domingo. En l'escriptura fundacional ja es preveu que la societat es dissoldria pel decés de Josep Casanovas, però no en el cas que el mort fos Jaume Altisen. La raó social de la societat que formen pare i fill Altisen, i Josep Casanovas és **Altisen i Casanovas**. El capital és de 6.000 pta. de les quals 4.000 les aporten els Altisen amb maquinària i utilitatge, mentre que Casanovas n'aporta 2.000 en efectiu. Per mantenir l'equilibri intern s'acorda que el vot d'en Casanovas valgui el mateix que els dels dos Altisen junts.

Claudi Altisen estava casat amb la santperenca Rosa Martí i Singla. No tenim constància que ocupés cap càrrec públic però sí sabem de la seva afiliació a Fusió Republicana ja que l'agost de 1897 ell i el seu pare van formar part de la seva Junta Interina i el 1902, Claudi n'era el tresorer.